

Заупокојена Литургија и годишњи помен Митрополиту Амфилохију: Иако је отишао, он је и даље са нама

Поводом четврте годишњице од упокојења блаженопочившег Митрополита Амфилохија данас, 30. октобра, одслужена је Света архијерејска заупокојена литургија у Саборном храму Христовог Васкрсења у Подгорици, након које је одслужен помен на његовом гробу у Параклису Светог Амфилохија Иконијског, који се налази у крипти Саборног храма.

Светом службом Божијом начелствовао је Његово високопреосвештенство Архиепископ сарајевски и Митрополит дабробосански г. Хризостом уз саслужење високопреосвећене госпoде митрополита: црногорско-приморског Јoаникија, брегaлничког Илариона (Охридска архиепископија – Македонска православна црква), милешевског Атанасија, рашко-призренског Теодосија, захумско-херцеговачког Димитрија, као и преосвећене госпoде епископа делчевско-каменичког Марка (Охридска архиепископија – Македонска православна црква), пакрачко-славонског Јована, будимљанско-никшићког Методија, диоклијског Пајсија, многобројног свештенства и

свештенмонаштва у молитвеном присуству благочестивог народа, представника власти, политичког и јавног живота.

У току Литургије, Митрополит Јоаникије је рукоположио у чин презвитера ђакона Стефана Ђерковића.

Након прочитаног јеванђелског зачала ријечима архипастирске бесједе сабране је поучио Преосвећени Епископ пакрачко-славонски г. Јован, који је казао да се данашња јеванђелска прича о губавцу кога је Исус исцијелио, а који му се обратио ријечима „Господе, ако хоћеш можеш ме очистити“, пред нама дјелимично поновила и испунила доласком Митрополита Амфилохија и Владике Атанасије у оне крајеве у којима се народ не само одрекао живог Бога, него је сматрао да је његова дужност да Бога прогони:

„У наше вријеме пред нама подигли су се људи који су Бога не вратили, него је Бог њих послао да се преко њих врати у ову земљу. И гле, обновљени народ, они који памте та ужасна времена и они који су о њима само чули, и они који су видјели братску крв из које је сво то зло произашло, и они који су се тек родили када је почео препород овдје, ево, овдје сви сабрани у Храму Васкрсења на мјесту гдје трага није било Божијем имену, Божијем лицу, гдје ни трага није било ни милости, ни доброты, ни братољубљу, ни сестрољубљу, ни човјекољубљу. Гдје су људи о части причали, али части није било јер како нечастимо Бога, ако Њега не почастујемо како ћемо почастовати брата свога. И онда је Бог послао милост своју и послао пророке међу нас, јер ништа мање није било потребно да би се подигла из пепела Црна Гора, да би се подигла из пепела Херцеговина. Зато и наша благодарност Богу мора бити бескрајна!“

Митрополит дабробосански г. Хризостом: Митрополит Амфилохија је много значио за Цркву

По отпусту сабранима се обратио Високопреосвећени Архиепископ сарајевски и Митрополит дабробосански г. Хризостом који је казао да се данас молитвено сјећамо Владике Амфилохија који је много значио не само за Митрополију црногорско-приморску, него уопште за Цркву васељенску, посебно за нашу помјесну Српску православну цркву:

„Данас је сигурно и радостан дан, јер смо у претпразништву или навечерју великога дана успомене и празика Светога Петра Цетињскога, када ћемо се сјутра, ако Бог да, наћи на Цетињу молитвено и тако прославити једног великога јерарха и мудрога архипастира, који је у своје вријеме оставио печат

и биљег на историју ове земље, Црне Горе и нашег народа, који се храбро борио. После толико вјекова, деценија и година, њега је управо у том великом подвигу, великој борби духовној, слиједио свети Владика Амфилохије, који је заиста као нико прије њега, па тешко да ће неко и послије њега, успјети тако моћно, тако силно, благодаћу Духа Светога, да кажемо, и Духом Светим, да надахне ову земљу, овај народ, да промијени све оно што је било претходно. Није то било лако, није то било једноставно, али се храбро борио с благодаћу Божијом као пророци у Старом завјету, као светитељи у Новом завјету, апостоли и Свети Божији угодници, као Свети Петар Цетињски.“

Владика Хризостом је нагласио да је Митрополит Амфилохије био добар примјер свима, управо онако како је пјевао Свети Владика Раде (Петар II Ловћенски Тајновидац), да оно што говори својим рјечима, то потврђује својим чином, јер то је оно што чини управо свештеника, архијереја посебним, изузетним.

„Ми не кажемо да је неко умро, ми кажемо да се представио у Христу Господу, да се он управо са Њиме сјединио и постао саучесник и учесник Царства небескога. Црна Гора је за нас као што је Ловћен међу планинама. Тако је и Црна Гора у нашим срцима и нашим душама међу свим нашим српским државама, онај светионик који нас увијек обасјава, који нас је инспирисао да будемо поносни. И када смо били у биједама и невољама, ми смо само пјевали о Ловћену, о Његошу, о вриједностима које управо они симболизују. Зато нека Бог данас све благослови молитвама нашега упокојеног блажене успомене Митрополита Амфилохија, нека благослови ову Епархију, Црну Гору и сваког човјека овдје, да управо његова борба буде прихваћена и благословена од сваког човјека Црне Горе“, поручио је Митрополит дабробосански г. Хризостом.

Митрополит Јоаникије: Иако је отишао, он је са нама

Потом се Митрополит црногорско-приморски г. Јоаникије захвалио господи архијерејима, свештенству, монаштву и вјерном народу који су дошли у храм на овај велики дан, када се сјећамо блаженопочившег Митрополита Амфилохија:

„Хвала Вам Високопреосвећени и драги брате у Христу Митрополите Хризостоме, хвала ваша високопреосвештенства и преосвештенства, што сте дошли на овај дан помена блаженопочившем Митрополиту Амфилохију да се помолимо, да узнесемо наше молитве Господу, али и да се окупимо око његовога гроба. Он је просто одлетио у наручје Божије. Иако је отишао, он је

са нама! Ево, видимо да нас окупља, да нам Господ указује на његова дјела, на његове заслуге и са радошћу долазимо на овај годишњи помен, да се окупимо око његовог гроба. Овдје су и представници власти, Владе Црне Горе, овдје је и бивши представник Владе који је испратио Митрополита Амфилохија испред овога Храма, овдје су многи свештеници, овдје имамо драге и угледне госте. Свима вам хвала!“

Весна Девић/ Борис Мусић

mitropolija.com